

MOJA PARAFIA

TYGODNIK
PARAFII
ŚW. JÓZEFA
W RADOMIU

IV NIEDZIELA ADWENTU • ROK A

Ewangelia: Mt 1, 18 - 24

Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki: albowiem z Ducha Świętego jest to, co się z Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów.

Zwiastowanie Józefowi

„Oto Panna pocznie i porodzi Syna i nazwie Go imieniem Emmanuel” (Iz 7, 14).

Spełniły się te słowa proroka Izajasza. Nie wszyscy jednak zrozumieli prorocstwo Izajasza. W wielkiej rozterce zostaje Józef, cieśla z Nazaretu, mąż Maryi. Zastanawia się nad tym, jak to się mogło stać? Jak do tego doszło? Czy zawiodła go dziewczyna, której zaufał? Niestety, na te pytania nie znalazł odpowiedzi i postanowił odejść. Odpowiedź jednak nadeszła. Była to odpowiedź z góry: „To co się w niej poczęło z Ducha Świętego jest”

(Mt 1, 20). Dla Józefa wszystko stało się jasne. Wrócił spokój pogłębiony tajemnicą. Moment przeżycia przez św. Józefa tajemnicy zwiastowania, zarówno tego które miała Maryja, jak i tego które było jego udziałem, był tak wielki, że zdecydował o całym jego dalszym życiu.

Przyjacielu, Józef jest dla nas przykładem człowieka, który w prawdzie jest sprawiedliwy, ale potrzebuje jeszcze słuchać słowa Bożego. W obliczu zbliżających się świąt prosimy Boga, aby pomógł nam rozumieć swoje słowo i abyśmy bardziej wierzyli Jego słowom.

ks. Ireneusz

?? Czy wiesz, że...

Aaron. W starszych źródłach wymieniony jako brat Miriam i „Pierwszy wśród Starszych”, dwukrotnie występował przeciw Mojżeszowi przyczyniając się do kultu złotego cielca i sprzeciwiając się małżeństwu Mojżesza z cudzoziemką. Nowszą tradycją nazywa Aarona „ustami”, prorokiem, starszym bratem Mojżesza i cudotwórcą. Umarł na górze Hor, względnie w Mosera. Od Aarona jako pierwszego arcykapłana wywodzi się ród kapłański, nazywany „Synami Aarona” lub, „domem Aarona”. Nowy Testament mówi o kapłaństwie Jezusa przewyższającym kapłaństwo Aarona.

W Dniu 30. Rocznicy Przyjęcia Sakry Biskupiej przez Pasterza naszej diecezji - Księdza Biskupa Edwarda Materskiego składamy Dostojnemu Jubilatowi serdeczne życzenia wielu łask Bożych i opieki Najświętszej Marii Panny w trudnej posłudze przewodzenia Kościołowi radomskiemu.

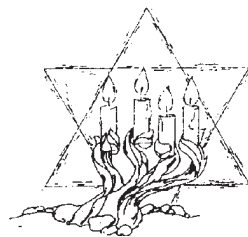
Redakcja

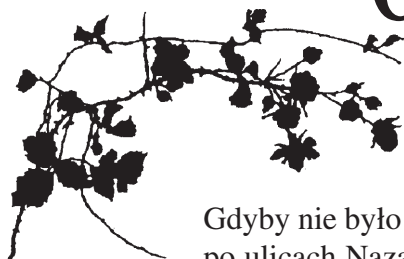
IV Niedziela Adwentu

Jak bardzo pragnę, by adwent nastał w tobie. Jak bardzo pragnę narodzić się

na nowo w twoim mieście, na twojej ulicy, w twoim domu, w twoim sercu. Popatrz, wychodzę ci naprzeciw od wiek wieków. Ale szukam tylko ciebie. Ja, twój Bóg.

Ciernista droga

Gdyby nie było niejakiego Józefa, chłopcy uganiający się po ulicach Nazaretu wołaliby za niejakim chłopcem „bękart”, a niejaka kobieta imieniem Maryja uchodziłaby w opinii mieszkańców tego miasteczka za „trędowną”.

KATECHEZA

Pieśni chwały

Prawdopodobnie każdy z nas doświadczył gorzkiej prawdy, która jest zawarta w powiedzeniu: „Weźmy się... i zróbcie”. Między ludźmi rzeczywiście to porzekadło znajduje swoje urzeczywistnienie, ale Pan Bóg nigdy i do nikogo nie kieruje powyższego zdania. Obok zadań i drogi powołania Stwórcy daje nam wszelkie łaski do tego, aby je wypełniać.

Człowiek jest powołany, aby żyć pełnią życia i w ten sposób chwalić swojego Stwórcę - co w takim razie jest pomocą Bożą, by tych darów nie zmarnować?

Niewątpliwie jednym z darów Boga przekazanych człowiekowi, wielką łaską, która wprowadza wiele pogody i radości w naszą codzienność jest śpiew, ten dochodzący z kuchni z samego rana, czy taki, który pojawia się przy innych pracach lub świdrujący w głowie w drodze ze sklepu do domu i wreszcie: śpiew w kościele podczas nabożeństw i Eucharystii. Jeżeli brakuje w nas śpiewu, mniej lub bardziej uroczystego, nie jest to zbyt optymistyczny znak.

Chciałbym bardzo mocno zaakcentować fakt, że nasz udział w Eucharystii wyraża

się również poprzez śpiew. Msze św. wydają się być „ledwo żywe” i smutne przy wątłym zaangażowaniu się niewielu osób w wychwalanie Boga pieśnią. Wprawdzie możemy usprawiedliwiać się brakiem tekstów, ale zapewne w każdym domu są książki do nabożeństwa, w których większość pieśni jest umieszczona.

Św. Augustyn wypowiedział o wiele cenniejsze zdanie od tego z początku obecnej katechezy: „Kto śpiewa dwa razy się modli”. Czy zatem nie warto włożyć trochę starań, aby nasz śpiew wyglądał pięknie - nie dla własnej satysfakcji, lecz na chwałę Boga i dla naszej korzyści, bo gdy będziemy modlić się podwójnie przez śpiew może całe nasze życie stanie się pieśnią chwały na cześć Stwórcy?

Zbliżają się święta Bożego Narodzenia. W Wigilię przy wspólnym stole będziemy dzielili się opłatkiem, chlebem, sobą. Nie wstydzmy się i nie bójmy podzielić także kolędą, nie z radia, telewizji, czy innego odtwarzacza, ale pieśnią chwały prosto z serca na cześć narodzonego Dzieciątka Bożego.

ks. Tomasz

„Czuwajcie, bo nie znacie dnia ani godziny...”

W nocy z soboty na niedzielę (12 - 13 XII) w małym kościele odbyło się czuwanie młodzieżowe. Zaczęło się o godz. 19.00 Nabożeństwem Słowa, które prowadził ks. Tadeusz Nowek oraz wystawieniem Najświętszego Sakramentu.

O godz. 21.00 stojąc w kole odśpiewaliśmy Apel do naszej Kochanej Mamy - Maryi oraz wznosząc ręce ku górze lub trzymając dłoń bliźniego stojącego obok rozważaliśmy tajemnice chwalebne różańca świętego. Następnie wszyscy udaliśmy się do zakrystii, aby rozgrzać zmarznięte ciało gorącą herbatą i pożywić się słodkim, pysznym ciastkiem.

Około godz. 23.00 przyszedł czas na świadectwa. Każdy, kto miał chęć, mógł podzielić się z innymi swoim przeżywaniem wiary, tym kim jest dla niego Chrystus, powiedzieć o swoim powołaniu.

Chętnych do złożenia świadectwa było bardzo dużo, więc ta część czuwania trwała aż do 24.20. O tej godzinie rozpoczęła się Eucharystia - ostatni i kulminacyjny punkt naszego czuwania. Później (około 2.00) szczęśliwi i wypełnieni „po brzegi” Duchem Świętym, a jednak już trochę śpiący, udaliśmy się do domu.

W czuwaniu brali udział nie tylko oazowicze z naszej parafii ale również z Jeddlni i z Wolanowa.

Ogromne podziękowanie należą się: księdzu Tadeuszowi Nowkowi, księdzu Tomaszowi Makarewiczowi, księdzu Zygmuntovi Zymlińskiemu, wszystkim którzy przyczynili się do oprawy muzycznej czuwania oraz III° ONŻ za komentarze.

Sylvia Buchacz

Oaza Modlitwy w Czarnej

Jadąc na Oazę Modlitwy do Czarnej nie spodziewałam się, że 3 dni spędzone przy Sanktuarium Matki Bożej Wychowawczyni będą tak niesamowite. W piątek wieczorem wszystko zawierzylimy „Matce dobrych początków” odmawiając różaniec i może właśnie to sprawiło, że było tak pięknie.

Hasło OM-u brzmiało „Ojciec”.

Prowadzącym był ks. Rafał Raus SAC - spowiednik, przyjaciel, dla niektórych najbliższa osoba. Wszyscy podziwiali Go za poświęcenie (całą noc spowiadał), przygotowanie, a przede wszystkim za jego kapłańsko-ojcowską miłość do każdego z osobna. Podczas kazań, konferencji, nabożeństw oraz rozmów indywidualnych Ksiądz chciał nam przekazać, jak wielką potęgę ma miłość ojcowska i jak ważną rolę odgrywa ojciec w życiu młodego człowieka. Ogromne znaczenie miała kopia obrazu Rembranta: „Powrót syna marnotrawnego”. Dokładna analiza tego dzieła sprawiła, że dostrzegliśmy rzeczy, których na pierwszy rzut oka nie widać. Obraz stał przez całą noc w kaplicy, dlatego mogliśmy przyjrzeć się twarzy strapionego ojca, który z radością wita syna; jego ojcowskim rękoma obejmującym i podtrzymującym ukochane dziecko. Wysłuchaliśmy także słów największego z „ojców ziemskich” - Jana Pawła II, które skierował do młodzieży w 1983 r. Chociaż było to ponad 15 lat temu, to jednak słowa: „Do was należy postawienie zapory demoralizacji” są nadal aktualne i zapadły nam głęboko w sercach. Próbowaliśmy także zrozumieć istotę stawania się ojcem w dramacie Karola Wojtyły.

W niedzielę wypadł dzień św. Mikołaja. Ksiądz Rafał, jako troskliwy i pamiętający „ojciec” naszego OM-u i nie zapomniał o prezentach. Muszę przyznać, że były to jedne z najwspanialszych darów jakie w życiu otrzymałam: kapłańsko-ojcowskie błogosławieństwo, kapłańsko-ojcowskie przytulenie, kapłańsko-ojcowski pocałunek oraz serduszko, na którym był napisany fragment z Pisma Świętego. Trzeba przyznać, że podczas losowania serduszek działał Duch Święty, gdyż cytaty były bardzo adekwatne do wielu osób, do ich sytuacji, czy to duchowej, czy rodzinnej.

Na koniec chciałabym w imieniu wszystkich uczestników podziękować Księdzu Rafałowi Rausowi za serce, poświęcenie, czas, za słowa, za wspaniałą Oazę Modlitwy.

Sylvia Buchacz

NABOŻEŃSTWO WIGILIJNE

Skarbnica modlitw

I. Znak krzyża: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Czytanie z Ewangelii św. Łukasza 2, 1-20 (lub Mt 1, 18-25 lub J 1, 1-18).

II. Rodzinna modlitwa w różnych potrzebach (przewodniczy ojciec rodziny):

O.: Boże, nasz Ojcze, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posłałeś nam swojego Syna, Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela. Udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju. Ciebie prosimy...

W.: Wysłuchaj nas Panie.

O.: Obdarz także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy. Ciebie prosimy...

W.: Wysłuchaj nas Panie.

O.: Wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych i głodnych na całym świecie pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej nocy. Ciebie prosimy...

W.: Wysłuchaj nas Panie.

O.: Kraje rozdierane wojną obdarz pokojem. Ciebie prosimy...

W.: Wysłuchaj nas Panie.

O.: Naszych zmarłych, bliskich i znajomych obdarz szczęściem i światłem Twej chwały. Ciebie prosimy...

W.: Wysłuchaj nas Panie.

Można dołączyć prosby w intencji których pragniemy się modlić dzisiejszego wieczoru.

III. Ojciec nasz...

IV. O.: **Módlmy się.** Dziękujemy Ci, Boże, i Ojcze nasz, za ten biały chleb - opłatek, owoc ziemi i ludzkiej pracy, który zgromadził nas dzisiaj w jedno przy stole, podobnie jak wówczas, kiedy mocą Twego Słowa staje się Twoim Ciałem i gromadzi nas we wspólnocie ołtarza.

Panie, Ty sam nauczyłeś nas tego, aby w znaku przełamania się chlebem, dzielić się z innymi - a zwłaszcza z potrzebującymi - miłością, życzliwością i pokojem.

Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Jednorodzonego Syna Twojego; spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twego światła w naszym codziennym postępowaniu.

Pobłogosław, Panie Boże, nas i te dary, które z Twojej dobroci spożywać będziemy. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

V. Dzielenie się opłatkiem.

VI. Kołęda, np. Wśród nocnej ciszy, Gdy się Chrystus rodzi i inne.

VII. Wieczerna wigilijna (po wieczery wspólnie śpiewamy kołędy aż do pasterki).

Najważniejsza kolacja roku

W każdą niedzielę i święto spotykamy się z Panem Jezusem przy ołtarzu w naszej parafialnej rodzinie. Pan Jezus chce także by wieczorem w przeddzień Jego narodzin spotkać się z nami przy rodzinnym stole i zjeść wspólną kolację. Nazywamy ją wigilią, co oznacza „czuwanie”, „oczekiwanie” na narodzenie Pana. Tę kolację każdy człowiek chciałby zjeść z rodziną. Ale i są tacy, którzy nie mają z kim lub nawet gdzie spędzić tych wspaniałych Świąt, są samotni, nikomu niepotrzebni. Jeśli są między nami tacy ludzie, na przykład sąsiadka z tej samej klatki, o której wszyscy zapomnieli, zaprośmy ją do siebie. Niech cieszy się z nami ubraną choinką i tymi pięknymi Świątami.

Do wigilijnej kolacji ubierzmy świąteczne ubranie. Przed rozpoczęciem wieczery odprawmy nabożeństwo wigilijne. Biorąc do rąk opłatek nie zapominajmy, że to sam Jezus Chrystus nasz „Dobry Chleb”, który łą-

czy wszystkich domowników w kochającą się rodzinę. Dzieląc się nim składamy sobie nawzajem życzenia świąteczne. Jedząc potrawy postne nie zapomnijmy o rybie, która przypomina Jezusa Chrystusa. Znakiem rysowanej ryby rozpoznawali się pierwsi chrześcijanie podczas prześladowań (o tym przypomina „Quo Vadis” Henryka Sienkiewicza). Przygotujmy przy stole dodatkowe nakrycie, które będzie przeznaczone dla niespodziewanego gościa. Po kolacji przy choince zaśpiewajmy kołędy i obdarujmy się prezentami, a o północy udajmy się do kościoła na Pasterkę.

Niech w naszych rodzinach zagości Nowonarodzony Chrystus.

Monika Grzesiak

Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi i poczęła z Ducha Świętego. *Zdrowaś, Maryjo...* Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego. *Zdrowaś, Maryjo...* A Słowo Ciałem się stało i mieszkało między nami. *Zdrowaś, Maryjo...*

Kościół ma wiele modlitw - zaczerpniętych z Pisma św. i dokumentów soborowych, ułożonych przez wielkich ludzi i wyśpiewanych przez poetów. Wśród tych modlitw znajduje się też modlitwa Anioł Pański. Zawiera ona wielką prawdę i wielką tajemnicę, jaka wydarzyła się w Nazarecie. Tajemnica, którą wyjawiał Anioł Maryi w Nazarecie, stała się wielkim dziękczynieniem całego chrześcijaństwa. Na pamiątkę tamtego wydarzenia obchodzimy Święto Zwiastowania. Raz w roku. Ale co dzień pamiątką tej wielkiej chwili jest modlitwa Anioł Pański. Codziennie biją dzwony w kościołach - rano, w południe i wieczorem. Na głos dzwonów wierni odmawiają Anioł Pański. Początek tego zwyczaju sięga XI wieku. Jeden z braci franciszkańskich, Benedykt Sinigardi, wprowadził wieczorne dzwonienie i odmawianie *Zdrowaś, Maryjo*. Dostyc szybko zwyczaj ten przyjęły wszystkie klasztory franciszkańskie w Europie. W 1263 roku przełożony generalny franciszkanów, św. Bonawentura, zalecił, aby bracia zachęcali wiernych do odmawiania *Zdrowaś Maryjo* na głos wieczornego dzwonu. Wkrótce modlitwę tę zaczęto odmawiać także na dźwięk porannego dzwonu, co miało związek z kultem Matki Bożej, którą porównywano do jutrzienki czy zorzy porannej. Gdy Europie zagrażała nawała turecka, modlitwa Anioł Pański nabrała charakteru modlitwy o pokój, papież Kalikst III w 1456r. zalecił dzwonić również w południe. W 1724 r. papież Benedykt XII ujednolicił modlitwę i przepisał ją dla całego kościoła. Modlitwa Anioł Pański składa się z trzech zaczerpniętych z Pisma św. antyfon, które przeplata się pozdrowieniem anielskim *Zdrowaś Maryjo*: Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi i poczęła z Ducha Świętego (z Ewangelii Łukasza); Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego, a Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami (z Ewangelii Jana). Papież Benedykt na okres wielkanocny wprowadził w miejsce Anioł Pański antyfonę Królowo nieba wesel się, alleluja. Od 1856r. modlitwa Anioł Pański staje się modlitwą za zmarłych przez dodanie na końcu Wieczny odpoczynek... W polskiej tradycji przyjęło się śpiewać tę modlitwę nad otwartym grobem. W poprzednich czasach Anioł pański był modlitwą tak powszechną jak pacierz codzienny. Na głos dzwonu przerywali zajęcia wszyscy - milkiły nawet targowiska. Modlitwa Anioł pański stała się, obok Różańca i Godzinek modlitwą najbardziej popularną. Znalazła też wyraz, wraz z motywem dzwonów w twórczości wielu malarzy, poetów i pisarzy, np. Poli Gojawczyńskiej, Kazimierza Brodzkiego, Teofila Lenartowicza Kornela Ujejskiego, Przerwy Tetmajera. Po wyborze na papieża kardynała Karola Wojtyłę modlitwa Anioł Pański przeżywa swój renesans. W dniu inauguracji, 22 października 1978 r., powiedział: „Pragnę podjąć wspaniałą zwyczaj moich poprzedników i odmówić z wami, drodzy Bracia i Siostry, Anioł Pański”.

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 17.00 - w małym kościele - Nabożeństwo Adwentowe połączone z Nowenną do Dzieciątka Jezus.
2. Przed nami Wigilia. Zadbajmy o tradycyjną chrześcijańską oprawę wigilijnej wieczerzy. Niech jej towarzyszy wspólna modlitwa, lektura Pisma Świętego o Narodzeniu Chrystusa, łamanie opłatkiem i wspólny śpiew kolęd.
Przypominamy, że zgodnie z tradycją w Wigilię obowiązuje powstrzymanie się od pokarmów mięsnych. Nie ma natomiast postu ilościowego.
3. Okazja do spowiedzi w poniedziałek, wtorek i środę podczas Mszy św. i od godz. 16.00.
4. W czwartek z racji Wigilii nie będzie Mszy św. wieczornej. Msze św. będą o godz.: 6.00, 7.00, 8.00 i 9.00. Po Mszy św. o godz. 9.00 zakończenie Nowenny do Dzieciątka Jezus.
5. Pasterka o godz. 24.00. W Boże Narodzenie Mszy św. o godz. 6.30 nie będzie.
6. Pouczenie dla Rodziców i Chrzestnych:
 - w poniedziałek: z godz. 11.00 w Boże Narodzenie,
 - we wtorek: z godz. 13.00 w Boże Narodzenie,
 - we środę: z godz. 13.00 w Świętego Szczepana.Pouczenie rozpoczyna się każdego dnia o godz. 18.40 w sali nr 8 w podwórzu plebanii.
7. Młodzież klas VIII Szkoły Podstawowej Nr 23 i ich rodziców zapraszamy na Mszę św. w poniedziałek, 21 grudnia na godz. 16.30 do małego kościoła.

PARAFIANINEK

Postanowienia adwentowe dzieci

Na początku adwentu zapytaliśmy dzieci z naszej parafii jakie podjęły postanowienia adwentowe. Oto kilka wypowiedzi naszych małych parafian:

W czasie adwentu nie będę jadła słodczy.

Ola 6 lat

W czasie adwentu postaram się być lepszym dla rodziców, przyjaciół.

Paweł 7 lat

Czas adwentu to oczekiwanie na narodzenie Pana Jezusa. W tym czasie postanowiłam, że będę częściej czytała Pismo Święte.

Patrycja 9 lat

W czasie adwentu będę: mniej jadła słodczy, mniej oglądała TV, więcej pomagała rodzicom w domu.

Kasia 10 lat

Oczekując na Pana Jezusa będę pomagał mamie w opiece nad małą siostrą.

Grześ 8 lat

W czasie adwentu wraz z moją starszą siostrą będę czytał Biblię.

Mariusz 5 lat

W czasie adwentu będę chodził codziennie na roraty i będę częściej czytał Pismo Święte.

Sławek 12 lat

Z poziomych rzędów wykreśl 6 imion apostołów, zaczynając od skreślenia pierwszej litery w każdym rzędzie. Pozostałe litery utowrzą hasło będące rozwiązaniem.

P	I	G	W	O	T	I	R	
M	A	A	T	E	Z	U	S	Z
J	D	A	K	K	U	O	B	
A	N	D	W	R	Z	E	E	J
J	U	P	A	O	M	N	I	N
T	O	K	M	A	I	S	Z	

Magda Kowalska

W minionym tygodniu

Odeszli do Pana:

Genowefa Socha - 1. 82

Zofia Kotkowska - 1. 77

OGŁOSZENIE

Przyjmę dywan używany w dobrym stanie (2x3m). Szczegółowe informacje w księgarni parafialnej.

Oazowicze!

27-28 grudnia roku pańskiego 1998 na trasie Skarżysko Kamienna - Czarniecka Góra jest organizowany przedsylwestrowy rajd pieszy. Obecność każdego z nas obowiązkowa. Zbieramy się o godz. 7.30 (27.12) przy kasach PKP. Odjazd pociągu godz. 7.50.

Cel - zdobycie o własnych nogach, kolanach lub pociągami szczytu na Czarnej Górze. Zabieramy ze sobą legitymacje szkolne, ciepłe skarpetki, buty i ubrania (a nawet coś na zmianę), muzyczni - sprzęt grający i śpiewający, animatorzy - swoje grupy, grupy - swoich animatorów (nie tylko rodzaju męskiego), własny prowiant, w tym kiełbasa na ognisko.

W planie: spacer po śniegu, ognisko z pieczeniem kiełbasek, kulig, w niedzielę Msza św. oraz nocleg w Domu Parafialnym w Czarnej (śniwory są niepożądane). Na tę imprezę zapraszamy: ks. Tadeusza Nowka, całą oazę z naszej parafii, scholę i zespół grający, ponadto oazę z Jedlińska i z Wolanowa.

Uprasza się Szanownych Rodziców o nie pakowanie do plecaków swoich pociech zbyt dużej ilości zbędnych przedmiotów. Szczególną prośbę kierujemy do Rodziców młodszych oazowiczów, aby oddali na ten czas swoje pociechy pod opiekę księdza, kleryków i animatorów.

Wyjazd z Czarnieckiej Góry około godz. 13.00 w poniedziałek 28 grudnia. Serdecznie zapraszamy

kleryk Grzegorz Dudek

kleryk Michał Raus

kleryk Krzysztof Lewiński

oraz czterech kleryków pochodzących z okolic Czarnieckiej Góry

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Gawlik, Z-ca redaktora naczelnego: Sławomir Soliński, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Ireneusz Chmielowski SAC. Odpowiedzialni: Dorota Solińska, Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek,

Łukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Marcin Durasiewicz, Magdalena Kowalska, Maria Sowińska, Sylwia Buchacz.

Drukarnia Virgo s.c. tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72